

اثربخشی روان درمانی مذهبی معنوی با تأکید بر دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه بر نگرش به بیماری و سلامت روان بیماران مبتلا به سرطان

علی شریفی ریگی^۱, سیدعلی مرعشی^{۲*}, نجمه حمید^۳

تاریخ دریافت ۱۳۹۶/۰۸/۱۱ تاریخ پذیرش ۱۳۹۶/۱۱/۲۱

چکیده

پیش‌زمینه و هدف: سرطان به درجات مختلفی در ابعاد گوناگون زندگی بیماران مبتلا به سرطان تأثیرات منفی می‌گذارد. هدف از پژوهش حاضر اثربخشی روان درمانی مذهبی – معنوی با تأکید بر اهمیت دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه بر نگرش به بیماری و سلامت روان در بیماران مبتلا به سرطان شهر اهواز بود.

مواد و روش کار: در یک طرح تجربی از نوع پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل، تعداد ۳۰ نفر از بیماران مبتلا به سرطان شهر اهواز با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه مداخله (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) تخصیص یافتند. گروه مداخله ۶ جلسه مداخله روان‌درمانی مذهبی – معنوی با تأکید بر اهمیت دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه را به صورت گروهی ۹۰ دقیقه‌ای، هفت‌تای ۲ جلسه دریافت کرد. ابزارهای مورد استفاده پرسشنامه سلامت روان گلدبِرگ و هیلر و مقیاس نگرش به بیماری کلتر بود، که در دو مرحله‌ی قبل از مداخله و پایان مداخله تکمیل شدند. برای تجزیه‌وتحلیل داده‌ها آمار توصیفی و برای تعیین سطح معنی‌داری از آزمون ANCOVA ($P < 0.001$) استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج آزمون‌های تجزیه‌وتحلیل کوواریانس چند متغیری نشان داد که روان‌درمانی مذهبی – معنوی با تأکید بر اهمیت دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه باعث افزایش سلامت روان ($P < 0.005$) و نیز تقویت نگرش مثبت نسبت به بیماری ($P < 0.002$) در افراد گروه مداخله در مقایسه با گروه کنترل، در مرحله پس‌آزمون شد و تفاوت آن معنی‌دار بود.

بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به تأثیر مثبت این مداخله در بهبود سلامت روان و نیز تقویت نگرش مثبت نسبت به بیماری، می‌توان گفت که این مداخله برای بیماران مبتلا به سرطان در کنار درمان‌های دیگر می‌تواند مناسب باشد و پیشنهاد می‌شود از آن به عنوان رویکرد درمانی در بیمارستان‌ها و مراکز مشاوره استفاده شود.

کلیدواژه‌ها: روان‌درمانی مذهبی معنوی، نگرش به بیماری، سلامت روان، سرطان

مجله دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه، دوره شانزدهم، شماره دوم، پی‌درپی ۱۰۳، اردیبهشت ۱۳۹۷، ص ۹۱-۸۱

آدرس مکاتبه: اهواز، بلوار گلستان، دانشگاه شهید چمران، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، تلفن: ۰۹۱۶۱۱۱۳۵۱۵

Email: sayedalimarashi@scu.ac.ir

مقدمه

افسردگی نسبت به جمعیت عادی دارای مشکلات جدی است (۲). پژوهش نیوتون و مکلاندش^۴ (۲۰۱۰) نشان می‌دهد که اکثر بیماران سلطانی از مذهب و معنویت به عنوان یک راهبرد در جهت سازش‌یافتنی استفاده می‌کنند، لذا مذهب را می‌توان یک عامل مهم در جهت تبدیل و کاهش مشکلات روان‌شناختی بیماران سلطانی در نظر گرفت و بیشترین معنی که در میان منابع معنوی و مذهبی

سرطان یکی از بیماری‌های شایع در دنیا متمردن امروزی است که تعداد مبتلایان به آن روزبه‌روز در حال افزایش است (۱). سرطان به درجات مختلفی در ابعاد گوناگون زندگی بیماران مبتلا به سرطان تأثیرات منفی می‌گذارد. شواهد نشان می‌دهد که بیماران مبتلا به سرطان از نظر شاخص‌های کلی سلامت روان نظیر اضطراب و

^۱ کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

^۲ استادیار روان‌شناسی بالینی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران (تویینده مسئول)

^۳ دانشیار روان‌شناسی بالینی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

⁴. Newton & McInnotosh

عمل (تمایلات) پیرامون بیماری می‌باشد^(۳)). نگرش نسبت به بیماری از جمله عواملی است که می‌تواند سلامت روان و احساس رنج را در بیماران صعبالعالج تحت تأثیر قرار دهد. یافته‌های پژوهشی زیادی حاکی ارتباط مثبت بین آموزه‌های دینی و دیدگاه (نگرش) بیماران در قبال بیماری خود است (۱۴-۱۷). زیلانی و سیمور^(۲۰) معتقدند در نتیجه آموزش مفاهیم دینی بعضی مبتلایان، بیماری خود را آزمایشی الهی می‌دانند و معتقدند که بیماری آنان قسمتی از خواست و اراده خداست و به خاطر چنین نگرشی نسبت به بیماری می‌توانند رنج حاصل از بیماری را تحمل کنند (۱۸). یادآوری معنای دعا و راههایی که حضور خدا و ارتباط با او تجربه می‌شود، منبع غنی برای بیماران تلقی می‌شود، زیرا زمانی که فرد از نظر جسمی ناتوان شده و در بیماران بستری شده است، ذهنیت پردازی می‌تواند او را قادر سازد که به مکانی دیگر سفر کند، که این مکان شاید شفادهنه و التیام‌بخش باشد و تحمل بیماری را در شخص افزایش دهد^(۱۹). به نظر می‌رسد دعا درمانی در بیماران مبتلا به سلطان از طرق مختلف بهویژه اتخاذ رویکرد توحیدی، ارزیابی شناختی آنان را تحت تأثیر قرار داده و به ایجاد امید، انرژی و معنای زندگی در آنان کمک می‌کند. به علاوه، بیماران با دعا ارتباط دارند و نفس دعا خواندن حسی معنوي مثبت برای آنان ایجاد می‌کند و با تکرار دعا، تغییر نگرش در بیماران ایجاد می‌شود چنانچه در روان‌شناسی اجتماعی یکی از الگوهای تغییر نگرش، دعا خواندن و توجه به مفهوم دعا است^(۵). در پژوهشی که باهدف بررسی تأثیر معنویت درمانی اسلامی بر کیفیت زندگی زنان مبتلا به سلطان پستان پستتان صورت گرفت نتایج نشان داد که معنویت درمانی اسلامی به عنوان شیوه درمانی مناسب برای بهبود کیفیت زندگی و ابعاد شناختی و جسمانی بیمارانی است که از سلطان رنج می‌برند^(۱۶). با عنایت به مطالب ذکر شده و نظر به اهمیت بررسی درمان‌هایی با محوریت مذهب و تعالیم اسلامی، غایی محتوایی دعاهای ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه و توجه به آثار و پیامدهای سوء روان‌شناسی سلطان و همچنین از آنجاکه تاکنون اثربخشی روان‌درمانی مذهبی-معنوی با تأکید بر اهمیت دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ در افراد سلطانی صورت نپذیرفته، ازین‌رو پژوهش حاضر در پی این نکته است که آیا روان‌درمانی مذهبی-معنوی با تأکید بر مضماین دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه بر نگرش به بیماری و سلامت روان بیماران مبتلا به سلطان تأثیر دارد؟

مواد و روش کار

مورد استفاده قرار گرفته، دعا است(۳-۵). دعا شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه موضوع اصلی آن دعا در هنگام بیماری، طلب عافیت و شکرگزاری است. به نظر می‌رسد در این دعا، واکنش‌های انکار، خشم، اضطراب، نالمیدی و افسردگی که به ترتیب پس از شنیدن خبر ابتلا به بیماری سلطان ممکن است در مبتلایان ایجاد شود و سلامت روانی او را به مخاطره اندازند، با استفاده از القای نگرش معنوی و تبیین محتوای دعا نظری؛ جنبه‌های مثبت بیماری، درک فواید معنوی و اخروی بیماری خنثی شود. محتوای دعا ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه در واقع نوعی شناخت درمانی با اتکا بر واقعیات دینی است که فرایندهای مخرب روانی ناشی از مواجهه با بیماری را مهار می‌کند. به این ترتیب سطح سلامتی روانی فرد ارتقاء یافته و آنگاه با مکانیسم‌های روان‌تنی علائم جسمی نیز بهتر می‌شوند^(۶). تحقیقات زیادی حاکی از تأثیرگذاری مثبت مذهب و معنویت بر بهبود سلامت روان افراد است (۷-۱۰). در مطالعه‌ای که باهدف بررسی تأثیر مداخله معنوی مبتنی بر دعا و قرآن بر سلامت روان و سلامت معنوی بیماران مبتلا به سلطان صورت گرفت، نتایج حاکی از افزایش سلامت روان و سلامت معنوی در گروه مداخله در مقایسه با گروه کنترل بود. در این پژوهش بیان شد که استفاده از مضماین دعا به عنوان رویکرد کارکردگرا برای تغییر نگرش و باور بیماران بسیار مهم است^(۵). در پژوهشی که باهدف تعیین تأثیر معنویت و مذهب بر اضطراب و افسردگی بیماران مبتلا به سلطان پستان صورت گرفت، نتایج حاکی از تأثیر مثبت مذهب و معنویت بر کاهش اضطراب و افسردگی بیماران بود. در این پژوهش بیان شد که معنویت می‌تواند به عنوان تأمین‌کننده اصلی و عمدۀ انرژی به نحوی غیرمستقیم از طریق تأثیر مثبت بر تفسیر رویدادها، بیمار را به برخی از نیرومندهای روانی نظری شادکامی و خوشبینی و امید مجهز می‌کند و به کاهش آشتگی روانی، افسردگی و بهبود سلامت روان بیماران کمک کند، همچنین معنویت این فرست را به بیمار می‌دهد که به برخی از شیوه‌های کنترل ترومای روانی دست یابد^(۱۱). در مطالعه دیگری نتایج نشان داد که معنادرمانی توأم با قرآن و دعا باعث کاهش علائم اضطراب و افسردگی و بهبود کارکرد نظام ایمنی افراد (سلول T) می‌شود^(۱۰).

از مشکلات شایع دیگر در مبتلایان به بیماری‌های صعبالعالج نظری سلطان که مدت زیادی از تشخیص آنان نمی‌گذرد، انکار، عدم پذیرش بیماری، منفی‌بافی و باورهای یأس‌آور نسبت به بیماری و هستی است. بهبیان دیگر، سلطان با اختلال در نگرش افراد ارتباط دارد^(۱۲). منظور از نگرش نسبت به بیماری، ترکیبی از شناختها (اعتقادات و باورها)، احساسات (هیجان‌ها و عواطف) و آمادگی برای

^۱. Zeilani&Seymour

تشخیص به سرطان داده شده‌اند، را شامل نمی‌شد. از مهم‌ترین معیارهای خروج می‌توان به عدم تمایل به شرکت در ادامه جلسات و تشخیص ابتلا به اختلال عمدۀ روان‌پژوهشکی بر اساس مصاحبه بالینی اشاره کرد.

ابزارهای پژوهش حاضر عبارت‌اند از:

مقیاس نگرش به بیماری (IAS)^۴: این پرسشنامه در سال ۱۹۸۷ توسط کلنر^۵ طراحی شد. ۲۹ گویه دارد که بر اساس مقیاس لیکرتی ۵ گزینه‌ای از صفر تا ۴ نمره‌گذاری می‌شود. نمرات دو گویه ۲۶ و ۲۲ اطلاعات اضافی ارائه می‌دهد ولی در نمره‌گذاری لحاظ نمی‌شود.^(۲۰) این ابزار شامل ۹ خرده مقیاس است که عبارت‌اند از: نگرانی در مورد بیماری، نگرانی درباره درد، عادات سلامت، باورهای خودبیمارپنداری، هراس از مرگ، هراس از بیماری، اشتغال ذهنی در مورد بدن، تجربه‌های درمانی؛ آثار و نشانه‌ها. در پژوهش کلنر پایابی ۷۶/۰ و روایی آن ۰/۷۳ ذکر شد. در پژوهش‌های بعدی که در مورد ساختار عاملی این پرسشنامه صورت گرفت ۵ عامل شناسایی شد.^(۲۱) در ایران این مقیاس توسط عطری فرد و شعیری موردنبررسی قرار گرفت.^(۲۲) در این پژوهش پنج عامل ترس از بیماری و ناخوشایندی، فراوانی درمان، باورهای خودبیمارپندارانه و آثار علائم، رفتار سلامتی و هراس از مرگ مورد شناسایی قرار گرفتند که هریک به ترتیب شامل ۱۰، ۷، ۴، ۳، ۳ آیتم هستند. بررسی همسانی درونی زیرمقیاس‌ها حاکی از آن است که همگی زیرمقیاس‌ها دارای همسانی درونی مطلوبی می‌باشند (بالای ۰/۷۰). پایابی این مقیاس در پژوهش کنونی به روش آلفای کرونباخ برابر ۰/۷۷ به‌دست آمد.

پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ)^۶: این پرسشنامه توسط گلدبرگ و هیلر^۷ (۱۹۷۲) ساخته شده و مبتنی بر روش خود گزارش دهی است، ۲۸ گویه دارد و دارای ۴ خرده مقیاس است.^(۲۳) نمره‌گذاری به روش لیکرتی صفر تا سه است. خیلی کمتر از معمول نمره صفر و کمتر از معمول با نمره ۱ و در حد معمول با امتیاز ۲ و بیشتر از معمول با امتیاز ۳ تعریف شده و دامنه امتیاز آن از صفر تا ۸۴ است. این ابزار دارای ۴ خرده مقیاس نیز می‌باشد که گویه‌های ۱ الی ۷ بیانگر مقیاس سؤالات جسمانی، گویه‌های ۸ الی ۱۴ بیانگر مقیاس اضطراب، گویه‌های ۱۵ الی ۲۱ بیانگر اختلال در کنش اجتماعی و گویه‌های ۲۲ الی ۲۸ بیانگر مقیاس افسردگی است. پایابی این مقیاس در پژوهش گلدبرگ و هیلر ۰/۸۸ ذکر شد. همچنانی اعتبار پرسشنامه مذبور با استفاده از ۲ روش دوباره سنجی

این پژوهش، در گروه پژوهش‌های تجربی قرار می‌گیرد. طرح تحقیق آن به صورت پیش‌آزمون پس‌آزمون با گروه کنترل است. جامعه این پژوهش را بیمارانی که به انجمن‌های خیریه حمایت از بیماران مبتلا به سرطان در شهر اهواز (انجمن رهپویان طریقت سیدالشهدا (ع)، انجمن حمایت از بیماران سلطانی قائم (عج)، موسسه خیریه امدادگران عاشورا) مراجعه می‌کردن، تشکیل می‌داد، که از بین این افراد به روش نمونه‌گیری در دسترس ۳۰ نفر بر اساس پرونده پژوهشکی و مصاحبه بالینی و با توجه به معیارهای ورود به مطالعه انتخاب شدند. پس از تکمیل فرم رضایت آگاهانه توسط شرکت‌کنندگان، به آن‌ها اطمینان داده شد که اطلاعات کاملاً محترمانه خواهد ماند و نیازی به درج نام نیست و همه شرکت‌کنندگان در جلسه پیش‌آزمون به سوالات سلامت روان و نگرش به بیماری پاسخ دادند. در ادامه پژوهش آزمودنی‌ها به صورت تصادفی در دو گروه مداخله و کنترل قرار گرفتند و پس از تعیین دو گروه به روش فوق طی تماس تلفنی با اعضای گروه آزمایشی زمان تشکیل جلسه به اطلاع آنان رسانیده شد. گروه مداخله به صورت هفت‌ماهی ۲ جلسه تحت مداخله روان‌درمانی مذهبی- معنوی با تأکید بر اهمیت دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه قرار گرفتند. پس از اتمام ۶ جلسه (۹۰ دقیقه‌ای) از گروه تحت مداخله خواسته شد به مدت ۲ هفته دیگر دعای ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه را هر روز به مدت ۲۰ دقیقه بخواند و به مقاومی آن توجه کنند، سپس هر دو گروه دوباره در یک جلسه پس‌آزمون جمع شدند و به پرسشنامه‌ها پاسخ دادند. در نهایت گروه کنترل هم پس از اتمام جلسات، مداخله در مورد آنان به مدت ۲ جلسه (با رضایت گروه) صورت گرفت.

معیارهای ورود و خروج شامل موارد زیر بود:

نمونه‌گیری از بین بیمارانی (زن و مرد) که گروه سنی آنان بین ۲۰ الی ۶۵ سال است و حدائق دو ماه و حداکثر یک سال از آغاز تشخیص و درمان آنان می‌گذشت، انجام شد، چراکه افراد تازه تشخیص داده شده فرصت کمتری برای تطابق با وضعیت بیماری خود داشتند. همچنین توانایی‌های جسمانی لازم، تمایل به شرکت در جلسات، عدم ابتلا به بیماری‌های روانی و جسمانی دیگر و همچنین عدم شرکت در جلسات دیگر روان‌درمانی، همزمان با مداخله، از معیارهای ورود به پژوهش بودند. بنابراین نمونه حاضر، کودکان، افراد ناتوان، افراد لائیک، بیماران در حین شیمی‌درمانی و بستری در بیمارستان، بیماران انتهایی^۱، افراد مشکوک که به تازگی

⁴. Goldberg Health Questionnaire

⁵. Goldberg & Hillier

¹. End Stage

². Illness Attitude Scale

³. Kellner

۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه در ابتدای جلسات درمانی از آنان خواسته می‌شد به معانی دعا خوب توجه کنند. در ادامه پس از بیان احساسات بیماران در مورد دعا و بازخورد توسط درمانگر و اعضاء، به بررسی آموزه‌های قرانی مرتبط با محتوای دعای ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه^(۲۵)، مکانیزم‌های روان‌شناختی موجود در دعاهای ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه^(۶)؛ آموزش راهبردهای مقابله‌ای معنوی در بیماران مبتلا به سرطان و همچنین برخی اصول درمانی مذهبی ریچاردز و برگین^۱ با تأکید بر آموزه‌های اسلامی (دعا، خواندن کتب مقدس، رفتن به مکان‌های مذهبی، بخشش) پرداخته می‌شد.^(۲۷)

و آلفای کرونباخ بررسی شده که به ترتیب ضرایب ۰/۷۰ و ۰/۹۰ حاصل گردید^(۲۴). پایابی این مقیاس در پژوهشی در ایران به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۴ ذکر شد^(۲۴). همچنین پایابی این مقیاس در پژوهش کنونی به روش آلفای کرونباخ برابر ۰/۷۹ به دست آمد.

پروتکل درمانی:

شرح کلی جلسات بدین گونه بود: ابتدا ضمن ارائه مفهومی صحیح از ایمان به خدا و آثار و پیامدهای نگرش ایمانی به فرد کمک شد تا اعتقادات معنوی و باورهای دینی خود را تقویت کند و نسبت به نظم جهان هستی، حکمت و خیرخواهی خداوند و همچنین شکرگزاری در سختی و امیدواری نسبت به رحمت الهی توجه و تمرکز بیشتری داشته باشد. پس از ارائه صدای (آوا) دعاها شماره

جلسه اول: آشنایی با قوانین گروه مانند محramانه ماندن و لزوم حضور مداوم تا انتهای درمان، دادن کتابچه آموزشی با محتوای دعا و فواید آداب دعا به بیماران. توضیح کلی درباره مفهوم دعای بیماری و دعای تندرنستی صحیفه سجادیه و تأثیر آن در کاهش آلام روانی. به منظور مقابله با انکار و عدم پذیرش بیماری، که از اولین و شایع‌ترین واکنش‌ها در بیماران مبتلا به سرطان که مدت زیادی از تشخیص سرطان در آنان نمی‌گذرد، از چندین راهبرد مقابله‌ای معنوی استفاده گردید. مثلاً ابتدا اطلاعات صحیحی در مورد بیماری با استفاده از محتوای دعای بیماری صحیفه سجادیه و توجه به پیامدهای نیک و مثبت بیماری (آزمایش الهی)، و عده همراهی خداوند به صابران، بخشش گناهان و پاکسازی روح به بیمار داده شد. در ادامه از فن تعمیم (اشاره به موارد مشابه ابتلا به بیماری‌های صعبالعلاج) با ذکر مثال‌هایی از قرآن در مورد ابتلای اولیای خدا (حضرت ایوب) به بیماری‌هایی صعبالعلاج و عده همراهی خداوند با صابران، ارائه شد. به منظور ایجاد روحیه و انرژی بیشتر در آنان، به بررسی گرایش‌های خرافاتی در رابطه با بیماری پرداخته شد و سپس با تقویت درک درست نسبت به بیماری در حکمت الهی و اتخاذ نگرش توحیدی به بیماری، به پذیرش و دوری از هیجان‌های مخرب ناشی از بیماری در آنان کمک شد

جلسه دوم: آموزش اعتقاد به آزمایش الهی بودن رویدادهای ناخوشایند نظری بیماری و تقویت معرفت به حکمت و خیرخواهی الهی (وعَسَى أَنْ تَكَرَّهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَحْبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ؛ لکن چه بسیار شود که چیزی را مگروه شمارید ولی به حقیقت خیر و صلاح شما در آن بوده، و چه بسیار شود چیزی را دوست دارید و درواقع شر و فساد شما در آن است و خدا (به مصالح امور) داناست و شما نداناید)، درک فواید معنوی و اخروی بیماری با استفاده از محتوای دعای بیماری و دعای تندرنستی، درک نعمت‌های مستور در بیماری، مقایسه نحوه نگرش به بیماری از منظر مادی و توحیدی و کمک به آنان در اتخاذ نگرش توحیدی. کشف معنای درد و رنج بیماری از نظر امام سجاد (ع) نظری: نیاز به بخشیده شدن، رشد معنوی، آزمایش الهی. یکی دیگر از واکنش‌های شایع در بیماران مبتلا به سرطان خشم است لذا آموزش راهبردهای مقابله‌ای معنوی به منظور کنترل خشم نظری: تمرين‌های شناختی مثبت نگری و خوش‌بینی به خدا (مثلاً آندیشیدن به رویدادهای جالب توجه دینی) به عنوان یکی از مهم‌ترین فنون توجه برگردانی ارائه شد. آشنایی با مفهوم صبر به عنوان یکی از مهم‌ترین راهبردهای مقابله‌ای معنوی در زمان سختی. در آموزش صبر از شیوه‌هایی چون چالش فکری، بحث گروهی، دادن الگو یا سرمشق در قالب احادیث یا متون قرآنی استفاده شد.

جلسه سوم: مرور جلسه قبل، پرسش و پاسخ، بسط حوزه معنایی و کاربردی دعا، به منظور غلبه بر نالمیدی پس از بیماری، تقلیل واکنش‌های اضطرابی، و همچنین ایجاد آرامش روانی با آموزش چندین راهبرد مقابله‌ای معنوی نظری انواع ذکر درمانی. به منظور کاهش درد و آلام روانی در آنان فنون توجه برگردانی (با توجه به پیامدهای نیک بیماری در منظر الهی) آموزش داده شد. آموزش راهبرد خودآگاهی معنوی با تأکید بر معنای زندگی و باور مثبت نسبت به خدا، مورد آماج قراردادن باورهای منفی و پوج نسبت به بیماری و درک فواید معنوی و اخروی بیماری با استفاده از آموزه‌های قرانی مرتبط با دعای بیماری و دعای تندرنستی

جلسه چهارم: مرور جلسه قبل، پرسش و پاسخ و ارزیابی تکالیف، توسعه روش‌های سازگارانه از قبیل تفکر مثبت و امیدوارانه نسبت به بیماری با تقویت درک درست نسبت به بیماری و خیرخواهی خداوند با تمرکز بر محورهای توجه به قدرت لایزال الهی، رشد مهارت‌های معنوی

¹. Richards & Bergin

نظیر توکل و اعتماد به خداوند و نقش توکل در جلوگیری از خودگویی‌های منفی، بهمنظور کاهش انفعال و بیکاری که از پیامدهای درماندگی و نالمیدی در افراد مبتلا به سلطان است؛ مداخله رفتاری – معنوی نظریه تشویق بیماران به شرکت در مناسک و رفتارهای معنوی (نماز جماعت، دعا، خواند قرآن، ارتباط بیشتر با دعا و لزوم توجه به معنی آن) به آنان توصیه شد. آشنایی با مفهوم شکر گذاری.

جلسه پنجم: مرور جلسه قبل و پرسش و پاسخ و ارزیابی تکالیف، موقوفیت‌های شناسایی شده در تکالیف خانگی یک‌به‌یک شناسایی و به زبان آورده شود سپس از خداوند شکرگزاری شود. تسلط مفهومی استفاده از دعا، تقویت امید به بهبودی، بحث درباره مثبت نگری و خوشبینی با استناد به آیات قرآن، توسعه معنای شکرگزاری از خداوند و طلب تندرسی، آموزش توجه بیشتر به جنبه‌های مثبت واقعی منفی و لزوم صبوری بهمنظور کاهش آشفتگی روانی آنان.

جلسه ششم: مرور جلسه قبل، پرسش و پاسخ و ارزیابی تکالیف، جمع‌بندی و خلاصه کردن مباحث پیشین توسط اعضاء، عمق بخشنیدن به نماز و نیایش (از طریق مراقبه، آموزش تفسیرهای مبتنی بر آموزه‌های قرانی در ارتباط دعای بیماری و دعای تندرسی) و رعایت کردن آداب درونی از قبیل حضور قلب به همراه آداب بیرونی) طهارت بدن، زمان و مکان مناسب و...) موجب می‌شود که افراد معنای عرفانی در نماز و نیایش پیدا کنند و رفتارهای مذهبی را ز حالت کلیشه‌ای و تقلیدی به حالت ارتباط معنی‌دار درآورند، حل مسئله با رویکرد معنوی (فرایندی چندبعدی است که فقط محدود به اعمال و رفتارهای دینی-معنوی (مانند نیایش، نماز، دعا و رفتن به زیارت گاه) نیست، بلکه به صورت جامع و وسیع کلیه ابعاد انسان را در بر می‌گیرد، از جمله نگرش فرد نسبت به مشکل، ابعاد هیجانی و احساسی فرد، جستجوی معنا در مشکل پیش‌آمده، طلب تندرسی و سلامتی

یافته‌ها

در پژوهش حاضر در گروه کنترل ۵ نفر مجرد و ۱۰ نفر متأهل و در گروه آزمایش ۶ نفر مجرد و ۹ نفر متأهل شرکت کردند. میانگین سنی در گروه آزمایش $44/0/6$ و در گروه کنترل $45/6/4$ بود. انحراف معیار در گروه کنترل $6/1/8$ و گروه آزمایش $5/8/3$ بود.

بهمنظور تحلیل داده‌های پژوهش از نرم‌افزار spss 19 در سطح توصیفی و استنباطی استفاده شد. جهت بررسی فرضیه‌های پژوهش از روش آماری تحلیل کوواریانس چند متغیره و برای بررسی پیش‌فرضها از آزمون لوین و ام باکس استفاده شد.

جدول (۱): مقایسه میانگین نمرات متغیرهای پژوهش قبل از مداخله در دو گروه

آزمون آماری t	گروه‌ها		
	گروه‌ها	گروه‌ها	
	مدخله	کنترل	
میانگین و انحراف معیار	میانگین و انحراف معیار	متغیرهای پژوهش	
$p=0/403$	$50/86\pm11/6$	$54/0/6\pm8/85$	سلامت روان
$p=0/888$	$92/26\pm9/85$	$91/80\pm8/06$	نگرش به بیماری

جدول (۲): مقایسه میانگین نمرات متغیرهای پژوهش بعد از مداخله در دو گروه

آزمون آماری t	گروه‌ها		
	گروه‌ها	گروه‌ها	
	مدخله	کنترل	
میانگین و انحراف معیار	میانگین و انحراف معیار	متغیرهای پژوهش	
$p=0/0/5$	$53/0/6\pm10/11$	$45/26\pm8/8$	سلامت روان
$p=0/0/4$	$92\pm7/74$	$83/33\pm7/19$	نگرش به بیماری

موربررسی و متغیر کمکی (کوواریت) است. در این پژوهش پیش-آزمون‌های سلامت روان و نگرش به بیماری به عنوان متغیرهای کمکی (کوواریت‌ها) و پس‌آزمون‌های آن‌ها، به عنوان متغیرهای واپسی تلقی شدند. آزمون خطی بودن بین پیش‌آزمون و پس‌آزمون

پیش از تحلیل داده‌های مربوط به فرضیه‌ها برای اطمینان از این‌که داده‌های این پژوهش مفروضه‌های زیربنایی کوواریانس را برآورده می‌کند، به بررسی آن‌ها پرداخته شد. بنیادی‌ترین فرض برای تحلیل کوواریانس، خطی بودن رابطه بین متغیر واپسی

(سلامت روان و نگرش نسبت به بیماری)، ۰/۰۷ می باشد. با توجه این مقدار، از مفروضه های هم خطی چندگانه بین متغیرهای تصادفی کمکی (کوواریت ها)، اجتناب شده است. برای بررسی همگنی واریانس متغیرها، از آزمون لوین استفاده شد. نتایج حاصل از همگنی واریانس ها در جدول شماره ۳ نشان داده شده است.

نگرش به بیماری (۰/۴۸) و همچنین آزمون خطی بودن بین پیش آزمون و پس آزمون سلامت روان (۰/۵۳) معنی دار می باشند. با توجه به نتایج به دست آمده، مفروضه خطی بودن محقق شده است. فرض دیگر عدم هم خطی چندگانه است. در این پژوهش پیش آزمون های سلامت روان و نگرش به بیماری به عنوان متغیرهای کمکی (کوواریت) تلقی شدند. همبستگی بین پیش آزمون ها

جدول (۳). نتایج آزمون همگنی واریانس های لوین بین متغیرهای کمکی پژوهش در گروه آزمایش و گروه کنترل

متغیر وابسته	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	F	سطح معنی داری
نگرش به بیماری	۱	۲۸	۰/۱۶	۰/۶۸
سلامت روان	۱	۲۸	۰/۱۲	۰/۷۲

عامل (گروه های آزمایش و گواه) برابری برقرار باشد. آنچه موردنظر است تعامل غیرمعنی دار بین متغیرهای وابسته و کوواریت ها (پیش آزمون) می باشد. جدول شماره ۴، نتایج همگنی شبیه های رگرسیون بین متغیرهای کمکی (پیش آزمون ها) و وابسته (پس آزمون ها) را در سطوح عامل (گروه آزمایش و گروه کنترل) نشان می دهد.

فرض همگنی رگرسیون، یک موضوع کلیدی در کوواریانس است. لازم به توضیح است که در این پژوهش سلامت روان و نگرش به بیماری به عنوان متغیر وابسته و پیش آزمون های آنها به عنوان متغیرهای کمکی تلقی شدند. زمانی فرض همگنی خواهد بود که میان متغیرهای کمکی (پیش آزمون ها) در همه سطوح

جدول (۴). نتایج حاصل از آزمون شبیه های رگرسیون بین متغیرهای کمکی (پیش آزمون) و وابسته (پس آزمون ها) در سطوح عامل (گروه آزمایش و گروه کنترل)

تعامل پیش آزمون ها در سطوح عامل	پس آزمون ها	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معنی داری
نگرش به بیماری	۴۳۰/۷۲	۵۹۳/۷۶	۲	۲۱۵/۳۶	۱/۷۷	۰/۱۳
سلامت روان	۵۹۳/۷۶	۲۹۶/۸۸	۲	۱/۶۱	۰/۱۶	

چندمتغیری (مانکو) صورت گرفت که نتایج آن در جدول ۵ نشان داده شده است.

با توجه به اینکه داده ها، مفروضه های اصلی تحلیل کوواریانس را محقق می کنند، لذا تحلیل داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس

جدول (۵). نتایج حاصل از تحلیل کوواریانس چندمتغیری (مانکو) بر روی میانگین نمره های پس آزمون نگرش به بیماری و سلامت روان

متغیر	F	مقدار	df	فرضیه df	خطا df	اندازه اثر	توان آماری	معنی داری
اثر پیلایی	۰/۴۶۳	۱۱۰/۱۲	۲	۰/۴۶۳	۲۵	۰/۴۶۳	۰/۹۸۳	۰/۰۰۱
لامبدای ویلکز	۰/۵۳۲	۱۱۰/۱۲	۲	۰/۵۳۲	۲۵	۰/۴۶۳	۰/۹۸۳	۰/۰۰۱
اثر هتلینگ	۰/۸۸۱	۱۱۰/۱۲	۲	۰/۸۸۱	۲۵	۰/۴۶۳	۰/۹۸۳	۰/۰۰۱
بزرگ ترین ریشه روی	۰/۸۸۱	۱۱۰/۱۲	۲	۰/۸۸۱	۲۵	۰/۴۶۳	۰/۹۸۳	۰/۰۰۱

داشت که دست کم در یکی از متغیرهای وابسته (نگرش نسبت به بیماری و سلامت روان) بین دو گروه آزمایش و کنترل، تفاوت معنی داری وجود دارد. جهت پی بردن به این تفاوت، تحلیل کوواریانس

نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری (مانکو) نشان می دهد که بین گروه آزمایش و گروه کنترل از لحاظ متغیرهای وابسته در سطح $P < 0.05$ تفاوت معنی داری وجود دارد. بر این اساس می توان بیان

در متن مانکوا انجام گرفت که نتایج حاصل از آن در جدول ۶ نشان داده شده است.

جدول (۶). نتایج حاصل از تحلیل ANCOVA در متن مانکوا بر روی میانگین نمره‌های پس‌آزمون نگرش به بیماری و سلامت روان

بیماران مبتلا به سرطان						
متغیر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	توان آماری	اندازه اثر معنی‌داری
نگرش به بیماری	۴۸۸/۱۱	۱	۴۸۸/۱۱	۱۱/۹۶۴	۰/۹۱	۰/۰۰۲
سلامت روان	۵۵۱/۵۲	۱	۵۵۱/۵۲	۹/۶۱۷	۰/۸۴	۰/۰۰۵

که پذیرش، تحمل و تفکر مثبت نسبت به بیماری از مؤلفه‌های اصلی آن است، با افزایش تفکر مثبت و امیدوارانه و درک نعمت‌های مستور در بیماری از جمله بخشش گناهان، درک فواید معنوی و اخروی بیماری، منزلت بیماری در حکمت الهی و وعده همراهی خدا با "صابران" نگاه به بیماری از جهان‌بینی مادی به جهان‌بینی توحیدی تغییر کرد و در سایه کسب چنین بینشی، بیمار توانست چشم‌اندازی فراتر از وضعیت کنونی و نابسامانی درد و رنج خود را ببیند و نگرش واقعی‌تری هم نسبت به بیماری خود پیدا کند و علی‌رغم اینکه قبل این بیماری را کشنده و ناتوان‌کننده می‌پنداشت، پس از درمان درک درست‌تری نسبت به بیماری خود پیدا کرد و به عنوان بخشی از زندگی خود آن را پذیرفته بود. در همین زمینه، زیلانی و سمور (۲۰۱۰) معتقدند، درنتیجه‌ی آموزش مفاهیم مذهبی و معنوی، برخی از مبتلایان بیماری خود را امتحانی الهی می‌دانند و معتقدند که بیماری آنان قسمتی از خواست و اراده خداست و به خاطر وجود چنین نگرشی می‌توانند رنج حاصل از بیماری را تحمل کنند و به فرجام بیماری خود "دید" بهتری داشته باشند(۱۸). همچنین کاظمی و شریعت نیا در پژوهش خود بیان می‌کنند که معنویت و آموزه‌های دینی از طریق یافتن معنای زندگی، در سازگاری بیماران مبتلا به سرطان با شرایط موجود مؤثر است و مداخلات معنوی مبتنی بر دعا چون ارزیابی‌های شناختی بیمار را تحت تأثیر قرار می‌دهد، باعث نگرش مثبت نسبت به زندگی و بیماری خود می‌شود(۱۶). در همین زمینه، کوئینگ^۱ معتقد است درنتیجه آموزش مفاهیم دینی، پذیرش بیماری‌های صعب‌العلاج نظیر سرطان در افراد راحت‌تر صورت می‌گیرد، زیرا احساس کنترل در افراد مذهبی به‌واسطه دعا افزایش می‌یابد(۵). به نظر می‌رسد بیمار با اعمالی از قبیل ذکر، دعا، نیاش سمعی می‌کند در آن لحظه همه افکار و خاطره‌ها از جمله فشارها و سختی‌ها را از ذهن خود دور کند و تنها متوجه خیرخواهی و رحمت خداوند شود. احتمالاً مکانیزم این رفتار شبیه روش‌های توجه برگردانی و آرامسازی است که مورد استفاده

نتایج جدول ۶، حاکی از تأثیرگذاری معنی‌دار مداخله روان‌درمانی مذهبی معنوی با تأکید بر دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه بر نگرش به بیماری و سلامت روان بیماران مبتلا به سرطان در گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل بود.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که بین دو گروه آزمایش و کنترل در هر یک از متغیرهای نگرش به بیماری و سلامت روان تفاوت معنی‌داری وجود دارد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که روان‌درمانی معنوی مذهبی با تأکید بر دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه موجب افزایش سلامت روان و نیز تقویت نگرش مثبت به بیماری در گروه آزمایش شده است. یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که روان‌درمانی مذهبی معنوی با تأکید بر دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه موجب تقویت نگرش مثبت به بیماری در مبتلایان به سرطان شده است که این نتیجه با یافته‌های پیشین(۱۴-۱۸) مبنی بر تأثیر مثبت آموزه‌ها و مفاهیم دینی بر نگرش به بیماری همسو است. در تبیین مطلب فوق می‌توان ذکر کرد که یکی از مشکلات شایع در مبتلایان به بیماری‌های صعب‌العلاج نظیر سرطان، انکار و عدم پذیرش بیماری، منفی‌بافی و باورهای یأس‌آور نسبت به بیماری خود و هستی است. بهبیان دیگر، سرطان با اختلال در نگرش ارتباط دارد(۱۲). پس در کنار درمان‌های پزشکی باید نگرش بیماران مبتلا به سرطان را در خصوص بیماری و فلسفه زندگی اصلاح نمود تا فشارهای روانی ناشی از بیماری کاهش یابد. در مداخله روان‌درمانی مذهبی-معنوی با تأکید بر اهمیت دعای ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه، پذیرش بیماری و مورد آmag قرار دادن باورها و ارزیابی‌های شناختی بیمار بهخصوص در مورد بیماری نقش کلیدی دارد، زیرا باورها و نگرش‌های مبتلایان نسبت به بیماری خود اغلب بر چگونگی مقابله و سازگاری آن‌ها با بیماری و شرایط موجود تأثیر می‌گذارد(۲۶). در این مداخله درمانی

¹. Koing

کردن مشکلات سبب تخلیه هیجانی و کاهش اضطراب می‌شود و به ایجاد آرامش روحی روانی فرد کمک می‌کند. همچنین بیمار در سایه اتصال به خدا و منابع معنوی به حس قوی‌تری از امنیت دست می‌یابد و توان سازگاری او با مشکلات روانی و جسمی ناشی از بیماری به شکل کارآمدتری بالاتر می‌رود. درواقع معنویت از طریق دعا به عنوان ملجم و پناهگاهی امن به زندگی بیمار معنا می‌بخشد و این همان چیزی است که هدف درمانگران می‌باشد(۲۶). کوئینگ معتقد است که هنگام دعا و نیایش ترشح هورمون‌های استرس (کوتیزول، اپی‌نفرین) متوقف شده و سیستم دفاعی بدن تقویت می‌شود که نتیجه این کار آرام شدن فرد است(۵). درواقع معنویت درمانی اسلامی بدون انکار واقعیت درد و رنج، با ارتقای بینش توحیدی و بازکردن پنجه‌های جدید بر افق ذهن افراد و تبیین حکمت اجزای مختلف زندگی، تحمل دردها و رنج‌های زندگی را که بخشی از واقعیت زندگی مادی است، برای بیمار تسهیل می‌کند که پیامد آن افزایش سازگاری با بیماری و سلامت روان در بیماران مبتلا به سلطان است.

بنابراین با توجه به پژوهش حاضر می‌توان گفت که مداخله روان‌درمانی مذهبی معنوی با تأکید بر دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه موجب افزایش سلامت و نگرش مثبت به بیماری در مبتلایان به سلطان می‌شود. به همین جهت در صورت فراهم شدن زمینه‌های مساعد می‌توان از این مداخله درمانی در قلمرو درمان‌های مکمل برای تقویت نگرش مثبت به بیماری و افزایش سلامت بیماران مبتلا به سلطان استفاده شود. از محدودیت‌های پژوهش حاضر اینکه، عدم کنترل نوع سلطان، امکان کنترل کامل متغیرهای مداخله‌گر نظیر وضعیت اقتصادی، اجتماعی – فرهنگی وجود نداشت، همچنین اجرای ابزارهای ساختمند و عدم کنترل دقیق پیش‌فرضهای مذهبی و نداشتن دوره پیگیری به دلیل مشکلات خاص بیماران افاد نیز از جمله محدودیت‌های این پژوهش بوده است که پیشنهاد می‌شود این موارد در پژوهش‌های آتی مدنظر قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

این مطالعه بخشی از نتایج پایان‌نامه کارشناسی ارشد در رشته روان‌شناسی بالینی در دانشگاه شهید چمران اهواز است که از مسئولین مربوطه تشکر می‌شود. همچنین از مسئولین انجمن‌های حمایت از بیماران سلطانی در شهر اهواز و تمام بیمارانی که در انجام این پژوهش ما را یاری نموده‌اند، تشکر و قدردانی می‌شود.

References:

برخی از روان‌درمانگران است. ولی تفاوت مهم در معناده‌ی و توجه به معاد و اصل توحید در رویکردی معنوی است(۱۷). از دیگر یافته‌های پژوهش حاضر، می‌توان به افزایش سلامت روان درنتیجه مداخله روان‌درمانی معنوی مذهبی معنوی با تأکید بر دعاهای شماره ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه در بیماران مبتلا به سلطان در گروه مداخله در قیاس با گروه کنترل اشاره کرد که این نتیجه با یافته‌های پژوهشی پیشین (۸-۵) و (۱۰، ۱۱) همسو است. در تبیین مطلب فوق می‌توان بیان کرد که برخی بیماران مبتلا به سلطان پس از تشخیص و اطلاع از بیماری، خود را نزدیک مرگ می‌بینند و دامنه‌ی از واکنش‌ها نظری انکار، خشم، اضطراب، افسردگی و نامیدی ممکن است پس از شنیدن خبر ابتلا به بیماری در آنان ایجاد شود و درنتیجه امید به زندگی را از دست داده، که این مسئله آنان را بسیار آسیب‌پذیرتر می‌کند(۲۴). محتوای دعای شماره ۱۵ صحیفه سجادیه به گونه‌ای طراحی شده که در ابتدا با پذیرش واقعیت بیماری و مواجه شدن با آن مکانیسم انکار را می‌شکند. سپس با تأکید بر مدت طولانی بهره‌مندی قبلی از سلامتی و با توجه دادن به کارکردهای مشتبه بیماری از جمله بخشش گناهان، بیداری برای توبه و پاداش و جبران اخروی، واکنش خشم را خنثی می‌کند. در فرازهای دیگر دعا تسلط خداوند بر پدیده بیماری و خارج نبودن آن از حیطه قدرت خدا مورد اعتراف قرار گرفته و بهاین ترتیب غیرقابل کنترل بودن و غیرقابل پیش‌بینی بودن بیماری برای انسان با قدرت و آگاهی خداوند بر بیماری جبران گردیده و بهاین ترتیب اضطراب خنثی می‌شود. در پایان از خداوند طلب بخشش شده تا برای بخشش نیازی به تحمل سختی بیماری نباشد و فرد شایسته بهبود گردد و بهاین ترتیب نامیدی بدل به امید شده و افسردگی مهار می‌شود(۶). بنابراین محتوای دعای ۱۵ و ۲۳ صحیفه سجادیه درواقع نوعی شناخت درمانی با اتکا بر واقعیات دینی است که فرایندهای مخرب روانی ناشی از مواجهه با بیماری را مهار می‌کند. بهاین ترتیب سطح سلامتی روانی فرد ارتقاء یافته و آنگاه با مکانیسم‌های روان‌تنی علائم جسمی نیز بهتر می‌شوند. درواقع ابعاد مختلف روان‌درمانی مذهبی معنوی با توجه به مؤلفه‌های شناختی، رفتاری، عاطفی و هستی گرایانه خود می‌تواند نقش عمده‌ای در ثبات خلق – بهزیستی هیجانی بیمار ایفا نماید و مهارت‌های ایمانی نظری ذکر، و همچنین درگیر شدن در فعالیت‌های لذت‌بخش معنوی باعث تغییرات خلقي مطلوب می‌شود. به علاوه انسان به هنگام دعا و نیایش، از مشکلات زندگی به خدا پناه می‌برد و با ابراز رنج و اندوه از خدا می‌خواهد که در حل مشکلات و برآوردن نیازهایش به وی کمک کند و این بازگو

1. Hojjati H, Hekmati N, Khandousti S, Mirzaali J, G A. An Investigation into the Dimensions of

- Prayer in Cancer Patients. *Relig Health* 2015;3(1): 65-72. (Persian)
2. Khodaveirdyzadeh R, Rahimi R, Rahmani A, Ghahramanian A, Kodayari N, J E. Spiritual/religious coping strategies and their relationship with illness adjustment among iranian breast cancer patients. *Asian Pac J Cancer Prev* 2016;17(8): 4095-9.
3. Valeberg BT, EK G. Symptoms in the cancer patient—Of importance for their caregivers' quality of life and mental health? *Eur J Oncol Nurs* 2013;20(1): 46-51.
4. Newton AT, DN M. Specific religious beliefs in a cognitive appraisal model of stress and coping. *Int J Psychol Relig* 2010;20(1): 39-58.
5. Ahmadi-Faraz M, Raeisi N, Mosavizadeh R, S G. The Impact of Spiritual Intervention Based on Quran and Prayer on Mental Health and Spiritual Health of Cancer Patients. *J Sch Med* 2014;320(32): 2454-64. (Persian)
6. Marashi A, Sekhavatpour Z. Effectiveness of Sajjadi's15th on the Mental Health of Cancer Patients. The 1st conference on the health of the body and soul from the perspective of the Qur'an and the sciences. Malayer; 2017. (Persian)
7. Akhbardeh M. Role of spiritual Beliefs and prayer in health promotion of chronic patients: A qualitative study. *Quran Med* 2017; 2 (1 and 2) :5-9.
8. Zargani A, Nasiri M, Hekmat K, Abbaspour Z. A Survey on the Relationship between Religiosity and Quality of Life in Patients with Breast Cancer: A Study in Iranian Muslims. *Asia Pac J Oncol Nurs* 2018;5(2): 217-29.
9. Shaheen Al, Ahwal M, Al Zaben F, Sehlo MG, Khalifa DA, Koenig HG. Religious beliefs, practices, and health in colorectal cancer patients in Saudi Arabia. *Psychooncology* 2016;25(3):292-9.
10. Hamid N, Veisi S. The Effectiveness of Theology Qur'an and prayer for depression and T-cell support. *Quran Interdisciplinary Studies Journal* 2012;20(3): 27-38. (Persian)
11. Ng GC, Mohamed S, Sulaiman AH, NZ Z. Anxiety and depression in cancer patients: the association with religiosity and religious coping. *J Relig Health* 2017;56(2): 575-90.
12. Drake K. Quality of life for cancer patients: from diagnosis to treatment and beyond. *Nurs Manag J* 2012;43(2): 20-5.
13. Khalid A, Aslam N. Psychological distress among patients with epilepsy. *Indian J Psychol Med* 2011;33(1): 45-60.
14. Bovero A, Leombruni P, Miniotti M, Rocca G. Spirituality, quality of life, psychological adjustment in terminal cancer patients in hospice. *Eur J Cancer Care (Engl)* 2016;25(6): 961-9.
15. Balboni MJ, Babar A, Dillinger J, Phelps AC, George E, Block SD, et al. "It depends": viewpoints of patients, physicians, and nurses on patient-practitioner prayer in the setting of advanced cancer. *J Pain Symptom Manage* 2011;41(5): 836-47.
16. Karimi M, Shariatniya K. The Effectiveness of Spirituality Therapy on the Quality of Life of Cancer Women in Tehran. *J Urmia Nurs Midwifery* 2017;15(2): 106-18. (Persian)
17. Yaghubi H, Faramarzi S. Comparison of the Effectiveness of Cognitive Behavioral Therapy and Spiritual Spiritual Therapy with Emphasis on Islamic teachings on Anxiety Reduction. *J Res Behav Sci* 2012;10(2): 99-108. (Persian)
18. Zeilani R, JE S. Muslim women's experiences of suffering in Jordanian intensive care units: a narrative study. *Intensive Crit Care Nurs* 2010;26(3): 175-84.
19. Jafari N, Farajzadegan Z, Zamani A BF, Emami H, Loghmani A. Spiritual therapy to improve the

- spiritual well-being of Iranian women with breast cancer: a randomized controlled trial. *J Evid Based Complementary Altern Med* 2013;2(1): 11-9.
20. Kellner R. Abridged manual of the illness attitude scales. University of New Mexico, Department of Psychiatry, School of Medicine; 1987. P. 20-39.
21. Ghorbalalipour M, M M. The effectiveness of control and assurance in reducing anxiety disorder. *J Clinic Psycho*. 2016;8(3): 89-97. (Persian)
22. Atrifard M, ShaeiriM. Factor making and psychometric properties of feedback scale in relation to IAS in Iranian samples. *J Danesh Univer Med Sci* 2006;1(16): 11-7. (Persian)
23. Goldberg DP, Hiller VF. A scaled version of the General Health Questionnaire. *J Psycho Med* 1979;9(1): 139-45.
24. Farahani M, Zarh Z, Ghorbani M. Impact of prayer on the mental health of nursing students. *J Complement Med* 2012;2(2): 135-47. (Persian)
25. Ansariyan H. Commentary on SahifehSajjadiyah. Tehran: Azadi Publishing; 2006. (Persian)
26. Yektayi M. Pleasure of illness in the light of the wisdom of illness from the perspective of SahifehSajjadiyah. *J Daneshr Med*. 2011;18(12): 1-9. (Persian)
27. Ghahari S, Bolhari J. Spiritual coping strategies for cancer patients. Tehran: Roshd Publishing; 2017. (Persian)

THE EFFICACY OF SPIRITUAL / RELIGIOUS PSYCHOTHERAPY – EMPHASIZING THE IMPORTANCE OF 15TH AND 23TH PRAYERS OF SAHIFEHSAJJADIYEH- ON MENTAL HEALTH AND ATTITUDE TOWARD DISEASE IN CANCER PATIENTS

*Ali Sharifi Rigi¹, Sayad Ali Marashi*², Najmeh Hamid³*

Received: 02 Nov, 2017; Accepted: 10 Feb, 2018

Abstract

Background & Aims: Cancer has a negative impact on the various aspects of life in patients with cancer in varying degrees. The purpose of this study was to investigate the effectiveness of religious-spiritual psychotherapy with emphasis on the importance of prayers No. 15 and 23 of SahifehSajjadieh on the attitude toward illness and mental health in cancer patients in Ahvaz city.

Material & Methods: In a pre-test-post-testdesign with control group, 30 cancer patients in Ahwaz were selected using available sampling method and randomly assigned to two intervention and control groups (each group consisted of 15 subjects). The intervention group received 6 sessions (weekly 2 sessions)of 90 minutes religious-spiritualpsychotherapy intervention with emphasis on the importance of prayers No. 15 and 23 of SahifehSajjadieh. The instruments used were Goldberg and Hillier mental health questionnaire and the Illness Attitude Scales (IAS) of Kellner, completed in two stages before and end of intervention. Descriptive statistics were used to analyze the data and to determine the significance level, the test ANOVA, ($p<0.01$) was used.

Results: The results of multivariate analysis of covariance showed thatspiritual / religious psychotherapy - emphasizing the importance of 15th and 23th prayers of SahifehSajjadiyeh-increased mental health ($P<0/005$) and positive attitude toward illness ($P<0/002$) in cancer patients of the experimental group in comparison to the control group in post-test.

Conclusion: Considering the positive effect of this intervention on improving mental health and also strengthening the positive attitude toward illness, this intervention can be appropriate for cancer patients along with other treatments and could be used as a treatment approach in hospitals and counseling centers.

Keywords: piritual / religious psychotherapy, health mental, attitude toward disease, cancer patients

Address: Faculty of psychology and educational sciences, Ahvaz shahid chamran University

Tel: (+98) 9161113515

Email: sayedalimarashi@scu.ac.ir

¹ M.Sc. Clinical psychology, Ahvaz shahid chamran University, Ahvaz, Iran

² Assistant Professor of psychologys, Ahvaz shahid chamran University, Ahvaz, Iran (Corresponding Author)

³ Associate professor of psychology, Ahvaz shahid chamran University, Ahvaz, Iran